Κον Κων/νον Γκόρτσον
Πρόεδρον Ἀδελφότητος
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
Θεμιστοκλέους 7 (141)

Μὲ ἀπόλυτον ψυχραιμίαν ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνες ἡ ὀξυτάτη κρίσις τοῦ Κυπριακοῦ. Ἡ Ἑλλὰς τὸ ἀπέδειξεν ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρηνικὴν του λῦσιν. Ἂν ὅμως προκληθῇ θὰ ἐκπληρώσῃ καὶ πάλιν τὸ καθῆκον της.

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
7
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1964
ΕΤΟΣ Δ' · ΠΕΡ. Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 63

Δ. Θ. ΚΑΤΣ...

Γραφεῖα
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κεν. Πλατεῖα 13-Τηλ. 456
ΑΘΗΝΑΙ
Παπαδιαμαντοπούλου 62
Τηλ. 774-042
Τιμὴ φύλλου δραχ. 2

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

ΑΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΗ ΤΟΥΣ ΚΥΝΔΥΝΟΥΣ

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν σήμερον τὴν φιλικὴν σύσταση καὶ παράκλησιν πρὸς τὸν ὑφυπουργὸν Προεδρίας καὶ βουλευτὴν Ἰωαννίνων κ. Μυλωνᾶν, ὅπως ὁ ἴδιος, μὲ στοργὴν νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν εἰς τοὺς τόπους τοῦ προορισμοῦ των τῶν ἐκ 420 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διατεθέντων διὰ τὴν Ἤπειρον πιστώσεων ἐκ τοῦ Προγράμματος τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων. Διότι ὁ χειμώνας εἰς τὴν Ἤπειρον εὑρίσκεται ἐπὶ θύραις καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ οὐδὲν ἔργον κοινῆς ὠφελείας δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ. Ἐὰν, λοιπόν, αἱ πιστώσεις δὲν φθάσουν ἐσν τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὸν προορισμόν των καὶ ἐὰν δὲν ἀρχίσῃ ἔστω καὶ δι' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα ἡ ἐκτέλεσις τῶν προγραμματισθέντων ἔργων ἡ ζημία τῆς Ἠπειρωτικῆς Οἰκονομίας θὰ εἶναι μεγάλη καὶ ὁ κίνδυνος ν' ἀποκλεισθῶμεν ὡς μὴ ἔχοντες ἀπορροφητικότητα ἀπὸ τὰς πιστώσεις τοῦ 1965 ἐπίσης μέγας. Ὁ κ. Μυλωνᾶς μὲ τὴν ἔγκαιρον προσωπικὴν του ἐπέμβασιν ἂς ἀποκλείσῃ τοὺς δύο κινδύνους ποὺ διατρέχει ἡ Ἤπειρος.

ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ!

Πολλὰς καὶ βασίμους ἐλπίδας ἔχουν στηρίξει οἱ Ἠπειρῶται εἰς τὸ Πρόγραμμα Ἀναπτύξεως Ἠπείρου. Ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, πρὸ ἑπταετίας, καὶ μέχρις ἐσχάτων κατὰ κόρον ἔχει λεχθῆ ὅτι τοῦτο θὰ ἐτόνωνε τὴν οἰκονομίαν τῆς Ἠπείρου καὶ θὰ ἀπείλειφεν ἐξ αὐτῆς τὸν χαρακτηρισμὸν ὡς «ὑπαναπτύκτου». Δυστυχῶς, ἡ ἔκδηλος ἐχθρότης τοῦ κέντρου, διὰ τὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀγρίαν περικοπὴν τῶν σχετικῶν πιστώσεων, ἀπεμάκρυνε τοῦτο τῶν ἀρχικῶν του σκοπῶν καὶ τὸ μετέτρεψεν εἰς σταθμὸν ἐκτροφῆς μοσχίδων καὶ πουλερικῶν! Τὸ Συνέδριον καὶ αἱ συζητήσεις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν περὶ τοῦ «Περπανεπιστημίου» Πατρῶν τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, θὰ λειτουργήσῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Προγράμματος Ἀναπτύξεως Πελοποννήσου, μᾶς φέρει καὶ πάλιν εἰς τὴν μνήμην τὸ Πρόγραμμα Ἠπείρου.

Εἰς τὴν Πελοπόννησον, πολλαὶ βασικαὶ βιομηχανίαι εἰς τὴν Καλαμάταν, ἐργοστάσια εἰς τὸν Ἀλφειόν, Ρούφ ἡ Μεγαλόπολις, «Ὑπερπανεπιστήμιον» εἰς τὰς Πάτρας ἀπὸ τὸ Πρόγραμμα Ἀναπτύξεώς της. Εἰς τὴν Ἤπειρον, μία ἐξηρτημένη ἀπὸ Πανεπιστημίου καὶ μοναχὰ καὶ κοτόπουλα ἀπὸ τὸ Πρόγραμμά της! Διὰ μίαν τοιαύτης ἐκτάσεως... εὔνοιαν, οἱ Ἠπειρῶται ἂν παραπονοῦνται, πρέπει πολὺ νὰ εἶναι... ἀχάριστοι!

ΑΜΕΣΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Παραμυθίας Κος Τίτος, ὅπως ἐγράψαμεν προσφάτως, δι' ἐκθέσεώς του ἐπεσήμανε τοὺς ἐθνικοὺς κινδύνους ἀπὸ τὰ παρουσιαζόμενα κενὰ ἱερέων εἰς τὴν ἀκριτικὴν περιφέρειάν του. Τὰ ἴδια κενὰ παρουσιάζονται καὶ εἰς τὰς ἀκριτικὰς περιοχὰς Πωγωνίου καὶ Κονίτσης. Παρὰ τὴν ἐπισήμανσιν τῶν κινδύνων τὰ κενὰ αὐτὰ δὲν συνεπληρώθησαν ἐπέτι.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ κενῶν, πληροφορούμεθα ὅτι καὶ εἰς τὴν Στοιχεώδη Ἐκπαίδευσιν τὰ Γυμνάσια καὶ Ἡμιγυμνάσια τῶν ἀνωτέρω παραμεθορίων περιοχῶν, πολλὰ ὑπάρχουν κενά. Εἰς τὸ Γυμνάσιον π.χ. τῆς Πωγωνιανῆς αἱ ἡμίσεις ἕδραι τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ εἶναι κεναί. Εἶναι ἐθνικὴ ἀνάγκη τὰ κενὰ ταῦτα τάχιστα νὰ πληρωθοῦν. Οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ Νομάρχαι Ἰωαννίνων καὶ Θεσπρωτίας δι' ἐντόνων παραστάσεών των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἂς φροντίσουν νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως τὰ κενὰ ταῦτα.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΤΟΛΗ;

Ὑπεσχέθημεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ τρίτην συνέχειαν τῆς ἐρεύνης μας «Περὶ Π' Πανεπιστημίου, ὁ λόγος». Τὴν συνέχειαν αὐτήν, ἐλλείψει σήμερον χώρου, θὰ τὴν δώσωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν ὅμως τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν εἰς αὐτὸ διεξαγομένων ἀπὸ εἰδικοὺς συζητήσεων περὶ τοῦ «Ὑπερπανεπιστημίου» Πατρῶν, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν «Ἐπιτροπὴν Ἀγῶνος Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων», τὸν κ. Ἀβέρωφ, τὸν κ. Μυλωνᾶν, τὴν Διοίκησιν τῆς Παν. Συν)δίας καὶ μερικοὺς ἄλλους ἁρμοδίους παράγοντας: Ὅταν εἰς ἀνοικτὰς συνεδριάσεις καὶ εἰς διὰ τοῦ τύπου δηλώσεις ἐτόνιζον ὅτι καὶ ἡμίσεις τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν Σχολαὶ θὰ λειτουργήσουν εἰς τὰ Ἰωάννινα», τί συνέβαινεν; Αὐτὰ τὰ ἔλεγον, διότι ἐπίστευον εἰς ὀρθὰς ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι, ἐν συνεχείᾳ, ὅπως συχνάκις συμβαίνει διὰ τὴν Ἤπειρον, δὲν ἐτηρήθησαν; Ἐξηπατήθησαν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἢ αὐτοί, ὅπως καὶ αὐτὸ συχνάκις συμβαίνει, ἐξηπάτησαν τὸν Ἠπειρωτικὸν λαόν; Καὶ τώρα τί λέγουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ βαρύγδουποι κύριοι; Εἰς τὰς Πάτρας «Ὑπερπανεπιστήμιον» καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα μία ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Σχολή! Αὐτὴν τὴν ἐντολὴν ἔλαβον ἀπὸ τὸν Ἠπειρωτικὸν λαόν;

Η ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ - ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἀξιόλογοι εἶναι αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἑνώσεως Ζαγορισίων Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ σταθερῶν βάσεων στηρίζεται ἡ ἀρθρογραφία τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεώς της ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς συνδέσεως τῆς Ἠπείρου μὲ τὴν Μακεδονίαν. Τὸ εἰς ἄλλας στήλας δημοσιευόμενον ἄρθρον τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Βάντζιου, ἀοθότατα τοποθετεῖ τὸ βασικὸν τοῦτο διὰ τὴν Ἤπειρον θέμα. Ὅλαι αὐταὶ αἱ λαμπραὶ ἐνέργειαι τῆς Ἑνώσεως Ζαγορισίων πολλῶν ἀξίζουν συγχαρητηρίων, ἀλλὰ χρειάζεται νὰ εὕρουν πολλοὺς μιμητὰς μεταξὺ τῶν Ἠπειρωτικῶν Ὀργανώσεων καὶ τῶν Ἠπειρωτικῶν παραγόντων. Ἡ ὑπόθεσις τῆς συνδέσεως τῆς Ἠπείρου μὲ τὴν Μακεδονίαν, σύνδεσις ἡ ὁποία θὰ τονώσῃ σπουδαίως τὴν ἀναμικὴν οἰκονομίαν τῆς Ἠπείρου, Πανηπειρωτικὸν πρέπει νὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα. Πρέπει ὅλοι νὰ κινηθοῦν συντόμως καὶ συντόνως διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ Πανηπειρωτικὸν τοῦτο αἴτημα. Ὅλοι πρέπει νὰ κινητοποιηθοῦν. Καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ αἱ Ἠπειρωτικαὶ Ὀργανώσεις καί ὅλοι οἱ ἄλλοι παράγοντες τῆς Ἠπείρου.

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Θὰ πρέπει ὁ νέος Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν κ. Κωσταδῆμας μὲ σπανίας καὶ εἶναι προικισμένος ἱκανότητας, διοικητικὰς καὶ ἄλλας, διὰ νὰ προκαλέσῃ τόσας ὑπέρ αὐτοῦ παραιτήσεις συναδέλφων του καὶ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τέταρτος, πρῶτος εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀλησμονήτου φίλου Δημάρχου Μελανίδη. Θαυμάζομεν τὴν σοφίαν τοῦ Νομοθέτου! Θαυμάζομεν ἐπίσης καὶ τὴν κομματικὴν πειθαρχίαν! Θέλομεν ὅμως νὰ πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἠνεσία ὀρθῶς ἀνεγνώρισε σπανίας ἱκανότητας εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Κωσταδήμα καὶ ἔδωσεν, αὐτὰς ποὺ ἔδωσεν, ἐντολὰς προτιμήσεως. Ἡμεῖς εὐχόμεθα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του καλυτέρας νὰ γνωρίσουν ἡμέρας τὰ Ἀηωτικὰ θέματα τῶν Ἰωαννίνων καὶ οὔτε ἡ ἡγεσία, οὔτε οἱ παραιτηθέντες Σύμβουλοι νὰ διαψευσθοῦν εἰς τὰς προβλέψεις των.

ΤΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

Οὐδεμία μέχρι τῆς στιγμῆς, παρὰ τὰς συνεχεῖς μας ὀχλήσεις, ἀρμοδία ἀπάντησις μᾶς ἐδόθη διατὶ καθυστεροῦν αἱ γεωτρήσεις εἰς τὴν Ἤπειρον διὰ τὴν ἀνεύρεσιν πετρελαίου. Διαπρεπεῖς ξένοι καὶ Ἕλληνες εἰδικοὶ εἰς ἐκθέσεις των, κατόπιν ἐπιτοπίου ἐρεύνης, ὁμιλοῦν συνεδὸν μετὰ βεβαιότητος ὅτι εἰς τὴν Ἤπειρον, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὰς περιοχὰς τῆς Δραγωψᾶς καὶ τῆς Λαβδάνης, ὑπάρχει πετρέλαιον. Λιατί δὲν διεξάγονται ἔρευναι διὰ τὴν ἀνεύρεσίν του; Κάποτε, πρὸ τετραετίας καὶ πλέον, ὁ κ. Ἀβέρωφ εἶχε προβῆ εἰς ἐκείνας τὰς χαριτωμένας δηλώσεις περὶ ἐξασφαλίσεως διὰ τὴν Ἤπειρον τοῦ «καλυτέρου καθεστῶτος». Τέσσαρα χρόνιά μᾶς ἔφαγε αὐτὸ τὸ «καλύτερον καθεστώς». Γεώτρησις, ὅμως, οὐδ' ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ἐκεῖνος ὁ περίφημος φίλος τοῦ Ζορλοῦ! Διατί; Μυστήριον! Καὶ μέχρι διελευκάνσεως τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ ἡμεῖς θὰ κεντρίζομεν τοὺς ἁρμοδίους. Δὲν θὰ ταράξωμεν κάποιον τὸν ὕπνον; Δὲν μπορεῖ, κάποιος κάποτε θὰ ξυπνήσῃ!..

ΤΟ ΑΔΙΑΧΩΡΗΤΟΝ!

Πολλαὶ τάξεις τῶν Γυμνασίων Ἰωαννίνων καὶ τῶν ἄλλων Ἠπειρωτικῶν πόλεων περισσοτέρους εἴχον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τῶν 50—60 μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐλλείψει μεγάλων αἰθουσῶν διδασκαλίας καὶ θρανίων ἐδιδάσκοντο στρωμένοι εἰς τὸ δάπεδον! Τὰ κενὰ εἰς διδακτικὸν προσωπικὸν ἦσαν σημαντικά. Ἐφέτος, μὲ τὰς νέας ἐκπαιδευτικὰς μεταρρυθμίσεις, (μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐννεαετῆ φοίτησιν καὶ μὲ τὴν κατάργησιν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὰ Γυμνάσια), οἱ τελειόφοιτοι τῶν Δημοτικῶν σχολείων τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου θὰ ἐκστρατεύσουν κατὰ τῶν ὀλίγων καὶ ἐν πολλοῖς ἀκαταλλήλων, ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς καὶ χώρου, Γυμνασίων καὶ Ἡμιγυμνασίων τῆς Ἠπείρου. Πῶς θὰ χωρέσῃ ὅλος αὐτὸς ὁ μαθητόκοσμος εἰς τὸν στενὸν καὶ χωρὶς τοὺς νεοεισερχομένους χῶρον αὐτῶν; Πρόβλημα ὀξύτατον, τὸ ὁποῖον καλοῦνται νὰ λύσουν, μαζὶ μὲ τὴν τρομακτικὴν ἔλλειψιν διδακτικοῦ προσωπικοῦ οἱ μαστροχαλαστάδες τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΝ

Τὸ Μπάγκειον Κληροδότημα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ Ἀναγνωστοπούλειος Σχολὴ εἰς τὴν Κόνιτσα, εἶναι ὑποκείμενοι εἰς κάποιον ἔλεγχον Ὀργανισμοί. Καὶ ὁ ἔλεγχος, λόγω τῆς φύσεως αὐτῶν, πρέπει ν' ἀσκεῖται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, καὶ παρὰ τὸν σχετικὸν Νόμον, ὁ ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν ἀνωτέρω Ὀργανισμῶν ἔλεγχος δὲν ἀσκεῖται. Τὸ διατί δὲν ἀσκεῖται καὶ τὸ διατί ἐκ τῶν ὑστέρων ζητεῖται ἡ ἔγκρισις ὑπερόγκων δαπανῶν τῆς Διοικήσεως, χωρὶς μάλιστα τὴν ἔγκρισιν αὐτὴν νὰ συνοδεύῃ οὔτε ἕνα δικαιολογητικόν, μόνον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μητσοτάκης δύναται νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ.

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ Η ΔΙΑΦΕΥΣΙΣ

Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελλᾶς εὐρύθμως λειτουργεῖ ἀπὸ 40ετίας καὶ πλέον καὶ ἡ συμβολή του εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Κλήρου καὶ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἤπειρον καὶ πέραν τῶν ὁρίων αὐτῆς ὑπῆρξε σημαντικωτάτη. Εἰς τοὺς ἁρμοδίους κύκλους τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀπεδόθη προσφάτως ἡ πρόθεσις ὅπως προβοῦν εἰς τὴν κατάργησιν αὐτοῦ. Αἱ Ἠπειρωτικαὶ Ὀργανώσεις διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως διὰ τὸ μελετώμενον αὐτὸ κατὰ τῆς Ἠπείρου ἔγκλημα καὶ κατέστησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν γνωστὸν ὅτι ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ἄκρα, προκειμένου ν' ἀποτρέψῃ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ. Κατόπιν τῆς αὐστηρωτάτης αὐτῆς προειδοποιήσεως θὰ ἔπρεπε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας νὰ ἐκδόσῃ μίαν καθησυχαστικὴν ἀνακοίνωσιν ἢ μίαν κατηγορηματικὴν διάψευσιν ἂν κακῶς ἀπεδόθη εἰς αὐτὸ μία τοιαύτη ἐγκληματικὴ εἰς βάρος τῆς Ἠπείρου ποόθεσις. Ἀδημονοῦν τὴν διάψευσιν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἂς τὴν προκαλέσῃ ἀμέσως οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἠπείρου.

ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΗ;

Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα, τὰ Γυμνάσια καὶ λήγουν τὴν 25ην Σ)βρίου. Εἰς τὰ Ἰωάννινα, ὅπως ἐπίσημα χείλη ἐβεβαίωσαν, θὰ λειουργήσῃ ἐφέτος, ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, Φιλοσοφικὴ Σχολή. Ἡ ἐγκατάστασίς της ἀπεφασίσθη εἰς τὴν χρησιμοποιουμένην ὡς στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον πτέουγα τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας. Ἀλλ' ἡ πτέουξ αὕτη ἀκόμη δὲν ἐξεκενόθη. Ποῦ θὰ λειτουργήσῃ ἡ Σχολὴ καὶ πότε θ' ἀογίσωμεν αἱ εἰς αὐτὴν ἐγγραφαί; Ἀκόμη δὲν γνωρίζομεν ποῖοι καὶ πόσοι θὰ εἶναι οἱ καθηγηταί της καὶ μὲ πόσα καὶ ποῖα τιμήματα θὰ λειτουργήσῃ αὕτη. Θὰ λειτουργήσῃ, λοιπόν, ἐφέτος ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἰωαννίνων; Ἡμεῖς τὸ εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύομεν!

Η ΠΡΟΣ ΑΝ. ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΟΔΟΣ

Ἀπὸ τὰς διατεθείσας ἐκ 420 ἑκατομμυρίων πιστώσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας εἰς τὴν Ἤπειρον, οὔτε δραχμὴ δὲν διατίθεται διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπίσκευὴν τῆς ἐξ 25 χλμ. ὁδοῦ ἀπὸ γεφύρας Μπαλντούμας πρὸς Γοεβενήτιον καὶ Φλαμπουράριον. Καὶ ὅμως ἡ ὁδὸς αὕτη σπουδαίαν ἐνέχει σημασίαν καὶ διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς πυκνοκατοικημένης ταύτης περιοχῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζαγορίου μετὰ τῶν ἀστικῶν κέντρων καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν δασοκομικῶν καὶ ὁπωροκηπευτικῶν προϊόντων της εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ μαγευτικὴ αὕτη καὶ τουριστικῶς ἀναξιοποίητος περιοχὴ κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον εὑρίσκεται ἀποκεκλεισμένη ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον, διότι ὁ ἀπὸ Μπαλντούμα μέχρι Φλαμπουράριον κατσικόδρομος καθίσταται ἀδιάβατος. Τὸ ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων θὰ πρέπει νὰ διαθέσῃ τὰς ἀναλόγους πιστώσεις διὰ τὴν ἀνωτέρω ὁδὸν. Εἶναι ἐντροπὴ εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν χιλιάδες ἄνθρωποι νὰ εὑρίσκονται, ἐλλείψει συγκοινωνίας, ἀπομεμακρυσμένοι τοῦ ὑπολοίπου κόσμου.

ΕΝΙΑΙΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Μὲ τὴν λῆξιν τῶν θερινῶν διακοπῶν καὶ μὲ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἀσχολίας των τῶν μελῶν τῶν Προεδρείων τῶν Ἠπειρωτικῶν Ἀδελφοτήτων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, πολλὴ ἐργασία ἀναμένει τὴν Διοίκησιν τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας. Πολλὰ βασικὰ θέματα τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν ἀποδήμων Ἠπειρωτῶν ἀναμένουν τὸ ἐνδιαφέρον της διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσίν των. Τὰ πλέον ἐξ αὐτῶν ἐπείγοντα εἶναι: α) Ἡ ἀπογραφὴ τῶν ἀποδήμων. Ὅλοι λέγομεν ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ εἴμεθα 70—80 — 100.000 Ἠπειρῶται. Ἀλλὰ πόσοι ἀκριβῶς εἴμεθα, ποῖαι αἱ ἀσχολίαι μας, ποῖαι αἱ ἀνάγκαι μας καὶ τί δυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν διὰ τὴν θεραπείαν γενικωτέρων καὶ μερικωτέρων ἀναγκῶν, οὐδεὶς δύναται ἀκριβῶς νὰ μᾶς πληροφορήσῃ. Ἡ Παν. Συν)δία ἔχει εἰς τὴν δύναμίν της 120 περίπου Ἀδελφότητας. Ἂν ἕκαστη ἐξ αὐτῶν θελήσει νὰ συμπληρώσῃ μὲ ἀκριβῆ στοιχεῖα διαμονῆς καὶ ἐργασίας τῶν μελῶν της ἀπογραφικὰς καταστάσεις, ἡ ἀπογραφὴ τῶν ἀποδήμων Ἠπειρωτῶν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς θὰ ἔχῃ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπιτελεσθῇ. Ἐν συνεχείᾳ, αἱ ἐκτὸς τῆς Παν. Συν) δίας Ἠπειρωτικαὶ Ὀργανώσεις εἶναι γνωσταί. Ἀποστελλόμεναι εἰς αὐτὰς ἀπογραφικαὶ καταστάσεις θὰ ἐπιστραφοῦν ἀσφαλῶς τάχιστα συμπεπληρωμέναι. Ὅταν καὶ αὐτὸ θὰ ἔχῃ συντελεσθῇ ἡ προσπάθεια τῶν ἀπογραφῶν θὰ πρέπει νὰ στραφῇ πρὸς τοὺς συμπατριώτας μας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς οὐδεμίαν Ἠπειρωτικὴν Ὀργάνωσιν. Μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Τύπου καὶ τῶν Διοικήσεων καὶ μελῶν τῶν Ἀδελφοτήτων ἀσφαλῶς, θὰ εὑρεθοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπογονητευμένοι ἢ ἀδιάφοροι διὰ τὰ Ἠπειρωτικὰ πράγματα συμπατριῶται μας. Εἶναι δύσκολος ὅλη αὐτὴ ἡ ἐργασία δι' ἕνα τόσης κεφαλαιώδους σημασίας θέμα; Ὄχι! Ἂς συσταθοῦν, λοιπόν, ἀμέσως ἕνα ἢ καὶ περισσότερα ἀπογραφικὰ συνεργεῖα καὶ ἂς ἀρχίσουν μίαν συντονισμένην ἐργασίαν ἀπογραφῆς μὲ πλήρη στοιχεῖα τῶν ἀποδήμων Ἠπειρωτῶν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς. Τὸ κέρδος ἐκ μιᾶς τοιαύτης ἀπογραφῆς θὰ εἶναι μέγιστον καὶ διὰ τὴν Ἤπειρον καὶ διὰ τὰ ἀπόδημα αὐτῆς τέκνα.

β) Ἡ ἕνωσις τῶν ἀποδήμων Ἠπειρωτῶν. Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον ἐξ ὅλων. Εἶναι ἀνάγκη αἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Ἠπειρωτικαὶ Ὀργανώσεις ν' ἀποκτήσουν ἐνιαίαν Διοίκησιν. Ὡς πρῶτον βῆμα μιᾶς τοιαύτης ἑνώσεως εἶναι ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Παν. Συνομοσπονδίας καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ τίτλου της. Διότι ὅταν ἡ Διοίκησις αὐτῆς ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἀδελφοτήτων δυνατὸν νὰ λέγεται Ὁμοσπονδία, δυνατὸν νὰ λέγεται ἄλλως πως, ἀλλὰ Συνομοσπονδία, ἄνευ Ὁμοσπονδιῶν, δὲν δύναται νὰ λέγεται. Σοβαρώτατον ἐπίσης ἐμπόδιον εἰς τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Συν) δίας εἶναι ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ της. Ἡ ἀνάγκη τῆς τροποποιήσεως ἔχει ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ ὅλους καὶ γενικὲς συνελεύσεις ἔχουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λάβει χώραν εἰς τὸ παρελθόν. Τροποποίησις ὅμως οὐδεμία ἐπῆλθεν. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Παν. Συν) δίας πρέπει νὰ γίνουν, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων προκαταρτικῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἑνώσεως, ἀπαραιτήτως τὰ δύο ἀνωτέρω βασικά, τὰ ὁποῖα, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ διευκολύνουν τὴν ποθητὴν ἀπὸ πάντας ἕνωσιν τῶν Ἠπειρωτικῶν Ὀργανώσεων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς.

Καὶ ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Π.Σ. αὐτοτελῶς δρώσας Ἠπειρωτικὰς Ὀργανώσεις. Ὀλίγαι εἶναι αὐταί. Τὸ ἐνδιαφέρον των ὅμως περὶ τὰ Ἠπειρωτικὰ θέματα παρουσιάζεται κἄπως ἠυξημένον. Μερικῶν, μάλιστα, ἐξ αὐτῶν ἡ δρᾶσις, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, εἶναι ἀξιόλογος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὴν σύμπνοιαν τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεώς των καὶ εἰς τὴν καταβαλλομένην ὑπ' αὐτῶν φροντίδα, ὅπως τὰ Ἠπειρωτικὰ προβλήματα παρουσιάζονται ὀρθῶς τοποθετημένα. Ἡ δρᾶσις αὐτῶν, μὲ τὴν ἐπιδιωκομένην ἕνωσιν δὲν πρόκειται ν' ἀνακοπῇ. Ἀντιθέτως μάλιστα νὰ αὐξηθῇ πρόκειται καὶ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς μιᾶς ἐνιαίας Διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαρκῶς θὰ ἔχουν αὐταὶ ἐκπροσώπησιν, τῶν Ἠπειρωτικῶν Ὀργανώσεων, μὲ περισσότεραν θὰ παρουσιάζεται βαρύτητα καὶ κύρος καὶ ηὐξημέναι θὰ παρουσιάζονται αἱ ἐλπίδες πλουσίους ν' ἀποδώσῃ καρπούς. Ἀκόμη ἡ ἐκπροσώπησις τῶν ἀνωτέρω ὀργανώσεων παροῦσα θὰ εἶναι καὶ εἰς μίαν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς ἄλλας Ἐπιτροπὰς καὶ Ὑποεπιτροπὰς διὰ τὰ ἐπὶ μέρους εἰδικὰ Ἠπειρωτικὰ θέματα. Μέγιστον, συνεπῶς, θὰ προκύψῃ τὸ κέρδος διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν Ἠπειρωτικῶν προβλημάτων ἀπὸ μίαν ἐνιαίαν Διοίκησιν τῶν Ὀργανώσεων τῶν ἀποδήμων Ἠπειρωτῶν καὶ πλήρης θὰ εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν εὐγενῶν φιλοδοξιῶν ὅλων τῶν ἐπιδεικνυόντων ἐνδιαφέρον περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ προβλημάτων τῆς Ἠπείρου μελῶν τῶν Διοικήσεων τῶν κεχωρισμένως σήμερον δρώντων Ὀργανισμῶν.

Ἀλλὰ τὸ τεράστιον πρόβλημα τῆς ἐνιαίας ἐκπροσωπήσεως τῶν ἀποδήμων Ἠπειρωτῶν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς μᾶς ἐκάλυφε τὸν σημερινὸν χῶρον καὶ μᾶς παρέσυρεν ἐκτὸς θέματος. Διότι θέμα τοῦ παρόντος ἄρθρου μας εἶναι τὰ προβλήματα ποὺ πρέπει ν' ἀπασχολήσουν, μετὰ τὰς θερινὰς διακοπάς, τὴν Διοίκησιν τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας. Καὶ μὲ τὸ πρῶτον ὅμως καὶ μὲ τὰ δεύτερα θὰ εἴπωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον...

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΑ ΤΟΥΡΚΟΠΑΖΑΡΑ

ΓΕΩΡΓ. ΒΡΕΛΛΗ

Ὁ ξένος τουρίστας ποὺ ἀποβιβάζεται ἀπὸ τὸ φέρυ - μπώτ, τὰ Γιάννινα θὰ συναντήσῃ, σὰν πρώτη πόλι. Καὶ σταματᾶ ὁ ἐπισκέπτης καὶ δικαιώνεται μὲ τὴν κρυστάλλινη μαγεία τῶν νερῶν τῆς Παμβώτιδος καὶ μὲ τὰ ἄ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η "ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ,,

Ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν πρόοδο, ἐπιπέδις σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἀξιοποίησις ἑλίων τῶν πνευματικῶν καὶ παραγωγικῶν δυνάμεων, ὥστε μὲ γοργὰ βήματα νὰ γίνῃ ἡ σύνθεσις νέου κόσμου, ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ σὲ ἄτομα νὰ ἀπολαύσουν ὅτι ὑψηλὸ ἐμπόρευμα ἔνεκα καὶ χαρὰ τῆς ζωῆς, δίχως νὰ προβάλουν ἢ νὰ χάσουν τὴν ἄγχην τῶν, ἔχει γίνει κατανοητὴ ἤδη μόνο στὴν ἔξω κόσμο, ἀλλὰ καὶ στὴν χώρα μας, ποὺ ἀκολουθεῖ στοὺς κύκλους τῶν ἐπιστημόνων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων κοινωνιῶν παραγόντων, ποὺ κοιθθνοῦν εὐθύνη γιὰ Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ σὰν κόσταρα μιᾶς ζωντανοῦ ἐπιπέδου. Ἡ ἀνησυχία, γιὰ τὸ ἐν θὰ προτάσσουμε τοὺς ἄλλους χωρὶς νὰ νοθεύσουμε τὴν φυσικὴ γνωμίκα καὶ τὴν γεμάτη ἐνεργεια ἐμφυ τοῦ λαοῦ μας, ἔκανε νὰ τὸ συναντᾶ κανεὶς πνεύματα τοῦ καὶ σὲ ἐμπνεύσεις ὑπερηφάνειας καὶ ἀγωνιῶν γιὰ τὸ μέλλον.

Ἀλλ' ἐὰν εἶδαμε, ἡ ὑψιπετοῦσα καὶ αὐτὴ ἀνησυχία καὶ ἡ ἀγωνία εἰδήνης γιὰ τὴν διάπλασι τοῦ ἀόρου, ποὺ θὰ ἀποτελέσῃ συνθήκεις καὶ προϋποθέσεις κάθε ὀρωσίου καὶ μόνιμου ἔκρυσε τὸ κάθε μελλόν, ἀπαιτέλεσε θεμέλιο γιὰ τὴν ἵδρυσι τῆς «Ἑταιρίας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν», ποὺ ἔχει ἤδη ἀρχίσει νὰ ἐπιτελεῖ τὴν ἀποστολή τῆς ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Ἡ ἑταιρία ἱδρύθη τὸ ἔτος 1962 ἀπὸ ὁμάδα ἐπιστημόνων καὶ ἐρευνητῶν καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνθρώπους ἐνδιαφερομένους γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἠπείρου. Σκοπὸ αὐτῆς εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας καὶ μελέτων, ἐκδόσεων, ἱστορικῶν μεθημάτων, ἐκφρασμῶν, πολιτικῶν ἐκδηλώσεων, βιβλιοθηκῶν καὶ ἀναγνωστηρίων.

Ἐπεκτείνθηκαν μέχρι τοῦ χρόνου τὰ ἔξῆς: Ἠπειρωνελέγχαν αὐτούσια ἢ ἀφιερωμένες ἀφιερώματα περὶ τὰ 3.000 γειτόρεκτα ἀρχείων τῆς ἱστορίας τῆς Ἠπείρου. Ἀρχίσε συστηματικὴ περισυλλογὴ καὶ ἔκδοσις ἔλων τῶν κειμένων, ἐπιγραφῶν καὶ ἐνθυμίσεων ποὺ ἀφίκοντο στὴν Ἤπειρο ἢ εἶναι ἐξ αὐτῆς κατεσπαρμένα. Ὁμὰς ἐπιστημόνων περιέρχεται τὰ χωρὶς καὶ καταγράφει παρωμύθια, δημοτικὰ τραγούδια, παραμύθια, ἤθη, ἔθιμα καὶ γενόνοις συνεργεῖα εἰδικῶν μαγνητοφωνικῶν τὰ ἔνα ἀπὸ τὰ τραγούδια. Ἔκτὸς τῶν ἀναγέρων, φωτογραφικὸ συνεργεῖο ἀντιγράφει τὰ ἀρχιτεκτονικὰ καὶ διακοσμητικὰ ἔργα τῶν ἀρχαίων λαϊκῶν τεχνιτῶν τῆς Ἠπείρου. Συγκεντρώνονται γιὰ τὸ λαογραφικὸ Μουσεῖο διάφορα ἐνδυματίες, γυναικεῖα καὶ ἀνδρικὰ, ἔλων τῶν διαμερισμάτων τῆς Ἠπείρου, καὶ μαζὶ συγκεντρώνονται τὰ ἀντικείμενα γιὰ τὴν ἀργάνωσι Μουσείου Λαϊκῆς Τέχνης, καὶ κινηματογραφοῦνται οἱ διάφοροι ἠπειρωτικοὶ χοροί.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐξεθέθησαν συγγράμματα καὶ μελετήματα ἀναφερόμενα στὴν ἱστορία καὶ τὴ προσπελκύσεις τῆς Ἠπείρου, προγράμματα, ἀγάρτες κ.λ.π. Ἀλλ' ἔνα ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἑταιρίας εἶναι ἡ ἔδρυσις Ἠπειρωτικοῦ Μορφωτικοῦ Μουσείου, ποὺ λειτουργεῖ ἀπὸ τετραετίας, εἶναι πανεπιστημιακῆς στάθμης, ἀγαπᾶται μὲ ἔλες τὶς ἐνέργειες τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ διδάσκον σ' αὐτὸ μετακαλούμενοι καθηγηταὶ πανεπιστημίων καὶ ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν, λόγιοι ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ἐπιστήμονες ἐξ Ἰωαννίνων.

Σὲ ἔλα τὰ προκεκριμένα ἀξιόλογα, πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν «Ἑορτῶν Διοίκησις ἠπειρωτικοῦ ἐκδηλώσεων ὀρθῆς στάθμης, παραστάσεις, μπαλλέτων κλασικοῦ χορεῦ καὶ λαϊκῶν συγκροτημάτων κλπ., συκφορὰ ἐκδηλώσεων.

Ἐξαίρετα ἐπίτευγμα τῆς Ἑταιρίας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν εἶναι καὶ ἡ ἀνάγεσις ἐν θεωμασιῷ ὑπαιθρίῳ θεάτρου, ποὺ εἶναι κτισμένο ἐπὶ κρασκεδᾶ τοῦ βασιφοτέου λόφου τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίων. Ὁρὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκτίσθη τὸ ἔργον τῶν ἐπὶ τόσην προσοχὴ καὶ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο θεάτρου. Ὁ θεωρεῖται ἀνάλογον μὲ τὰ ἀρχαῖα θέατρα τῶν ἀρχαίων μας καὶ ἀποκαλύπτεται μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ δεξιόλοιπε τοῦ χώρου ἀπὸ θεάματα καὶ ἀξιοθέατα σύγχρονα, ποὺ θὰ ἔκανον σχέσι ἢ καὶ εἰρίσκονται ἐπὶ πλέον ἀντίθεμα μὲ τὰ ἀρχαῖα πνεθμα καὶ τὴν χαρακτήρα τοῦ ἱεροῦ χώρου τοῦ Μαντείου τῆς Δωδώνης τοῦ ἀπείρου ἀρχαιοτάτου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἡ ἀπαρίθησις ἔρικε ἔλων τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Ἑταιρίας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν, ποὺ μέσα σ' αὐτὰ περιλαμβάνεται καὶ ἡ φιλοτέχνησις ἀνθρώπινον Ἠπειρωτικοῦ Ἐπείσε ἐπιστρεφόν μου τὴ ἐπιστρέφει ἀκουστικὴ καὶ γνωστικὴ ἄγκα ἔχει προσεγγίζουσαν ἐθνικὴ Θεοῦ Ἐπείσε ἐπιστρεφόν μου τὴ ἐπιστρέφει τὴν ὀγκῶν πόλεις τὴν Ἰωαννίνων ἀπὸ τὸ θέατρο εἶναι ἔξοχο. Ὁ κάθημενος στὸ κερκίδα τοῦ Τσαμβίου θεάτρου δὲ ἔχει νὰ ἀπολαύσει κατοῦ τοῦ σὰν τὴ πανορικὴ ἄγκα τῆς ἀρχαίας πόλις, μὲ φόντο τὴν ἀνεκλιπεῖ ἱστορικὴ λίμνη καὶ ἔλα τὰ ἐκεῖ ὀρόσημα τῶ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΗΣ "ΗΠΕΙΡΟΥ,,

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΣΥΜΒΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ε'

ΤΟΥ Κ. ΑΛ. Χ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΥ

Συνεχίζων, ὅτε ἠρωτήθη, ἐὰν εἶχε τερματισθῆ ἡ ἐπανάστασις, ἀπήντησεν: «Ἀσφαλῶς. Οἱ Ἀλβανοὶ δὲν ἔχουν ἀμφιβολίαν περὶ διαθέσεων τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι αὐτῶν. Ἡ ἐπανάστασις ἔχει λήξει, διότι ἐπραγματοποιήθη ὁ σκοπός. Θέλω νὰ εἴπω, ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν Νεοτούρκων ἐκ τῆς ἀρχῆς».

Βερολῖνον 16. 9. 1912. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἑβδομαδιαία Ἐφημερὶς» εἰς Κων)πολιν, εἶχε συνομιλίαν μετὰ τοῦ γνωστοῦ πολιτικοῦ Ντερβὶς Χίμα, ὁ ὁποῖος εἶπε:

Ἡ κατάστασις ἔχει γαληνεύσει. Ὅταν οἱ Μαλεσόροι θὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς οἰκίας των, θὰ ἴδουν ὅτι ἡΚυβέρνησις θὰ τηρήσῃ τὰς ὑποσχέσεις της.

»Τὸ ἀλβανικὸν κίνημα, προσέθεσε, δὲν εἶχε ποτὲ σκοποὺς ἀνεξαρτησίας ἢ ἀποσπάσεως ἐκ τῆς Τουρκίας. Ὅστις ἰσχυρίσθη τοιοῦτον τι, εἶναι συκοφάντης. Οἱ Ἀλβανοὶ ἐπεδίωξαν μόνον τὴν πτῶσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς διοικήσεως. Ἡ διαγωγὴ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Ἀλβανίαν ὑπῆρξε παραδειγματική».

Ἐξ ἄλλου ὁ Χασὰν Μπὰσρ μπέης, βουλευτὴς Ντίμπρας, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἀλβανικοῦ κινήματος κατὰ τῶν Νεοτούρκων, διερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1912 ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Τριμποῦνα» τῆς Ρώμης, ὅτι «ὡς καὶ κατὰ τὸ 1897, οὕτω καὶ τὴν φορὰν ταύτην οἱ Ἀλβανοὶ δὲν δύνανται νὰ λησμονήσουν, ὅτι εἶναι Μουσουλμάνοι καὶ θὰ ὑπερασπίσουν τὴν κινδυνεύουσαν ἀκεραιότητα τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ἐναντίον τῆς Τετραπλῆς Συμμαχίας». Καὶ προσέθεσεν: «Ἡ Ἀλβανία δὲν θὰ ζητήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ πιστὴ ἠελς τὴν αὐτοκρατορίαν, εἶναι δὲ ἀποφασισμένη, ὅπως ἀμυνθῇ ὑπὲρ αὐτῆς, ἐναντίον τῆς ἐφόδου τῶν ἐχθρῶν της».

Ὁ ἐν Σκοπίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἰταλικοῦ «Ταχυδρόμου» ἐτηλεγράφει τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1912, ὅτι «17 Ἀλβανοὶ ἀρχηγοὶ ἐδήλωσαν τηλεγραφικῶς εἰς τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν τῶν Σκοπίων, ὅτι ἔχουσιν ἑτοίμους τεσσαράκοντα χιλιάδας ἐνόπλων, ὅπως δράμωσιν εἰς ἐπικουρίαν καὶ ὅτι ὅλοι ἐν γένει οἱ Ἀλβανοὶ ἐξοπλίζονται κατεπειγόντως καὶ ἐνθουσιῶσι, διότι θὰ πολεμήσωσι ἐναντίον τῶν ἀπίστων».

Εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλλείψεως πάσης ἐθνικῆς συνειδήσεως προβαίνει καὶ ἡ ἐφημερὶς Φωνὴ τοῦ Λαοῦ (Ζέρι ἰ Πόπουλιτ) εἰς τὸ φύλλον τῆς 10ης Νοεμβρίου 1962. Εἰς ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ὁδὸς πρὸς ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις τῆς Ἀλβανίας» γράφει μεταξὺ τῶν ἄλλων, προσπαθοῦσα νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν ἀδράνειαν τῶν Ἀλβανῶν κατὰ τὸν α' βαλκανικὸνπόλεμον .

«Μέχρι τοῦ 1912 δὲν ὑπῆρχεν αἴτημα ἀνεξαρτησίας πολιτικῆς. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι ἀπέβλεπον εἰς αὐτονομίαν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἐθνικὴ συνείδησις. Ἐξ ἄλλου ο ἰτσιφλικοῦχοι δὲν ἤθελον τὴν ἀπόσασιν ἐκ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ διότι μία ἀνεξάρτητος Ἀλβανία θὰ ἦτο στρατιωτικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἀδύνατος καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις τῶν σωβινιστικῶν γειτονικῶν μοναρχιῶν, ἑνῷ, οὖσα αὐτόνομος ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν κυριαρχίαν τοῦ σουλτάνου, ἐπίστευον, ὅτι θὰ ἠσφαλίζετο μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἡ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» (Ζέρι ἰ Πόπουλιτ) τῆς 2811.1962 γράφει: «Αἱ ἐπιτυχίαι τῶν βαλκανικῶν συμμάχων τῷ 1912 καὶ συγχρόνως ὁ φόβος τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Ἀλβανίας ἔκαμαν ἀναπότρεπτον τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας».

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀναδημοσιεύουσα χρονικὰ τῆς ἐποχῆς γράφει: «Εἰς τὰς 28.11.1912 ἐνώπιον 37 ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀλβανίας ὁμιλῶν ὁ Ἰσμαὴλ Κεμὰλ εἶπεν: Ἡ μόνη ὁδὸς σωτηρίας εἶναι ἡ ἀπόσασις τῆς Ἀλβανίας ἐκ τῆς Τουρκίας». Τὴν αὐτὴν γνώμην διετύπωνε μὲ ἀρκετὴν διορατικότητα ἀπὸ τοῦ 1899 εἰς ἐκ τῶν περιπύστων Βέηδων τῆς Φράσσαρης ὁ Σαμί, εἰς τὸ βιβλίον του

1899) σελ. 33 καὶ 54: «Σήμερον ἡ Τουρκία ἠρε τὴν ἐμπιστοσύνην της ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς, δὲν τοὺς βέπει ὡς συντρόφους καὶ ὡς ἀδελφούς, ὡς τοὺς ἔθλεπε κατὰ τὸ παρελθόν. Ἡ Τουρκία οὔτε δύναται νὰ ἐπιζήσῃ ἐφεξῆς, οὔτε γνωρίζει, οὔτε θέλει. Καὶ οὔτε πρέπει νὰ ἐπιζήσῃ. Οἱ Ἀλβανοὶ ἐὰν θελήσουν νὰ μὴ ἀποσασθοῦν ἐκ τῆς Τουρκίας πρέπει νὰ συναπολεσθοῦν μὲ αὐτήν. Ἡ Τουρκία εἶναι ἕνας νεκρός. Ὅσον καὶ ἂν ἐπιθυμοῦμεν τὸν νεκρὸν, πρέπει νὰ τὸν ἐνταφιάσωμεν».

Ὁ πρῶτος βαλκανικὸς πόλεμος καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἧττα τῆς Τουρκίας ἄφινε κενὸν τὸ διαμέρισμα τῆς Ἀλβανίας, ὅπου ἐπῆλθε πλήρης σύγχυσις.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1913 καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1914 ὑπῆρχον τρεῖς κυβερνήσεις. Μία τοῦ Ἰσμαὴλ Κεμάλ, τῆς ὁποίας ἡ δικαιοδοσία ἐξετείνετο ἀπὸ τῆς Αὐλῶνος μέχρι τοῦ ποταμοῦ Σκούμπη, δευτέρα τοῦ Ἐσὰτ Πασιᾶ Τοπτάνη, ἀπὸ τοῦ Σκούμπη μέχρι τοῦ Μπέγρου Μάτη κα ιτρίτη ἡ Διεθνὴς κυβέρνησις μὲ ἕδραν τὴν Σκόδραν, ἑνῷ τὸ δῆθεν νότιον μέρος τῆς Ἀλβανίας, ἡ Βόρειος Ἤπειρος, ἐφλογίζετο ἀπὸ τὸν Αὐτονομικὸν Ἀγῶνα τῶν Ἠπειρωτῶν.

Εἰς τὴν ὀπερέτταν αὐτὴν προστίθεται καὶ νέον στοιχεῖον, ἡ ἐπανάστασις τοῦ Σιγιάκ, ἐπαρχίας τῆς Ἀλβανίας. Ἡ νοσταλγία πρὸς τὸ παλαιὸν καθεστὼς τοῦ Σουλτάνου (τοῦ Μπάμπα) ἐξεγείρει ἐπαρχίας μάζας, αἱ ὁποῖαι ὡς πυροκαῖαι ἐξηπλώνοντο καὶ κατελάμβανον τὴν Καβάγιαν, τὴν Κρούγιαν καὶ τὰ Τίρανα κρατοῦσαι εἰς χεῖρας τὰς ἱερὰς σημαίας τοῦ Ἰσλάμ, τὰ σαντζιὰκ σερίφ, κρούουσαι δὲ τὰ τύμπανα μὲ τὸν χαρακτηριστικὸν ἦχον «ντούαμ μπάμπεν - ντούαμ μπάμπεν - ντούαμ μπάμπεν» ἐξήτουν τὸν «μπάμπαν», ποὺ εἶχε πεθάνει!

Πρὸς πλήρη κατανόησιν τῆς εἰκόνος ἀναφέρω τὰς σκέψεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπαναστατῶν Κιαμὶλ Μουσᾶ Χατζῆ Φέζα. Οὗτος καταλαβὼν τὸ Ἐλβασὰν ἐπεσκέφθη ἀμέσως τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ κρατουμένους ὑπὸ τοῦ WIED προορίτους τῆς Κορυτσᾶς. Σφίγγων τὴν χεῖρα τοῦ Μητροπολίτου Γερμανοῦ εἶπε τουρκιστὶ τὰ ἑξῆς ἀξιοσημείωτα: «Χαίρω, διότι μοῦ παρέχεται ἡ τιμὴ νὰ σᾶς ἀποδώσω τὴν ἐλευθερίαν. Σᾶς δηλῶ ἐπισήμως ὅτι συμπαθοῦμεν πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε θὰ συνεργασθῶμεν νὰ σώσωμεν δύο, τὰ κυριώτερα παντὶ ἀνθρώπῳ, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν, ἅτινα κινδυνεύουσιν ἐκ τῶν ἐξ Εὐρώπης ἐλθόντων ξένων».

Ἰδοὺ μιὰ σκιαγραφία τῆς καταστάσεως, μὴ στερουμένη χιοῦμορ, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ γνωστὸς εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν κόσμον Ρασιγνὰκ εἰς τὸ «Βῆμα» τῆς Ρώμης τὴν 28ην Μαΐου 1914:

«Ἀφοῦ κατεστρώθη ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸ σχέδιον τοῦ Καθολικο - μουσουλμανο - ὀρθοδόξου Βασιλείου (ἡ εὐλογία τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Μωάμεθ εἴη ἐπ' αὐτοῦ) αἱ δυνάμεις τὸ ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὰς φροντίδας ἑνὸς Πόγκιπος Διαμαρτυρομένου, τοῦ WIEB (εἴθε ὁ Λούθηρος νὰ προστατεύσῃ αὐτόν), εἰς τὰς φροντίδας φρουρᾶς ὁλλανδικῆς (εἰς ἀνάμνησιν 66βαίως τῆς νυκτεινῆς περιπόλου τοῦ REMBRANT), ὑπὸ τὴν ξηλότυπον προστασίαν δύο ἀντιζήλων συμμάχων τῆς Ἀδριατικῆς. Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας, λόγῳ ἀβρότητος ὀφειλομένης εἰς τὸ παρελθὸν τῆς Βενετίας καὶ τὸ παρὸν τῆς Τεργέστης».

Ἐν τούτοις εἰς τὸ χάος αὐτὸ αἱ διεθνεῖς δυνάμεις εὗρον τὰ ὑλικὰ διὰ νὰ κατασκευάσουν νέον κράτος καὶ ὑπαγάγουν συμπαγεῖς ἑλληνικοὺς πληθυσμούς.

Ἄραγε συνδιηλλάγησαν ποτὲ τὰ ἀλληλοϋποβλεπόμενα μέον; Συνεκολλήθησαν ποτὲ αἱ ψηφῖδες τοῦ παραδόξου αὐτοῦ μωσαϊκοῦ;

Ὁ Τζεβὰτ Καλαντζῆς τῷ 1931 εἰς τὴν «Δημοκρατίαν» τοῦ Ἀργυροκάστρου, εἰς στιγμὴν ἐκρήξεως εἰλικρινείας ἔγραφε:

«Λύο Τουρκαλβανοὶ κόβουν τὴν κουβέντα τους ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει Χριστιανοῦ Ἀλβανοῦ, καθὼς καὶ ἀντιστοίχως δύο Ἀλβανο Χριστιανοὶ κόβουν τὴν κουβέντα τους ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει Τουρκαλβανοῦ.

»Διατὶ νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν; Ἐὰν τὰ τουρκικὰ σύνορα ἦσαν κοντά, θὰ ἤμεθα Τοῦρκοι τὴν συνείδησιν, καθὼς καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἀποβλέπουν εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐθνικὴ ἑνότης τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους. Καὶ βεβαίως οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Σέρβοι διὰ τῶν ἰδίων ἀγώνων των ἐδημιούργησαν κέντρα ἐλευθέρου ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου. Οἱ Ἀλβανοὶ εὐδοκία καὶ χάριτι τῆς Εὐρώπης κατεστάθησαν ἔθνος ἐλεύθερον.

Αἱ ἐκδόσεις τῶν ἀλβανικῶν ἐφημερίδων τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1962 ἀσχολοῦνται διὰ μακρῶν μὲ τὸν ἑοοτασμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας των.

Ἄρθρα, μελέται, διαλέξεις, ἱστορικαὶ ἀναδρομαὶ λαμβάνουν παινηγυρικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀποδίδονται αἱ προσήκουσαι τιμαὶ εἰς τοὺς πρωταγωνιστὰς τοῦ σημαντικωτάτου ἐθνικοῦ αὐτοῦ γεγονότος.

Εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Νεολαίας» (Ζέρι ἰ Ρμίσε) τῆς 28.11.1962 μεταξὺ ἄλλων γίνεται ἐκτενὴς ἀναδρομὴ εἰς ἱστορικὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος. Ἀποσιωπᾶται ἡ περίοδος τῶν ἀγώνων τοῦ Σκενδέρμπεη καὶ διὰ τὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1515 - 1610 ἀπαριθμοῦνται δώδεκα ἀπελευθερωτικὰ κινήματα τῶν Ἀλβανῶν κατὰ τοῦ Τούρκου κυριάρχου.

Ἐκ τῶν κινημάτων τούτων ἑπτὰ εἶναι ἐξεγέρσεις ἀποκλειστικῶς τῶν Χιμαριωτῶν.

Δὲν ἀναφέρονται ὡσαύτως τὰ κάτωθι ἐπαναστατικὰ κινήματα.

Τὸ κίνημα τοῦ Κροκοδείλου, (ἢ Κορκονδίλου) Κλαδᾶ ἐκ Βορείου Ἠπείρου τὴν κατάγωγήν, ὅπως ὁρωμένος ἐκ Μάνης συνεπολέμησε τοὺς Τούρκους μετὰ τοῦ Ἰωάννου Καστριώτη (1481). Οὗτοι θύοντες καὶ ἀπολλύντες πᾶν τὸ τουρκικὸν ἐφθασαν μέχρι Αὐλῶνος, ὅθεν κατέθησαν εἰς Χιμάραν.

Τὸ κίνημα τῶν Χιμαριωτῶν τοῦ 1566. Κατὰ τῶν ἐπαναστατησάντων Χιμαριωτῶν ἐστάλη ὁ Πιαλὴ Πασιᾶς, ὁ ὁποῖος ἀπεβίβασεν εἰς τὰ παράλια 8.000 Τούρκους. Οἱ Χιμαριῶται ἀποσυθέντες εἰς τὰ ὄρη ἐπέπιπτον αἰφνιδιαστικῶς ἐπὶ μῆνας καὶ τελικῶς ἔτρεψαν τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγήν.

Δὲν ἀναφέρουν ὁμοίως ἐπανάστασιν τῶν Χιμαριωτῶν κατὰ τῶν Τούρκων ἐκραγεῖσαν περὶ τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος, κατὰ τὴν διάρκειαν το Κρητικοῦ Πολέμου.

(Συνεχίζεται)

ου, ὑπηρεσίαν, ὑπογράψαντες πρὸς τοῦτο νέαν τοιαύτην, ἵνα οὕτω ὁ διανυθεὶς χρόνος ἐκτὸς ὑπηρεσίας θεωρηθῇ ὡς συντάξιμος καὶ συνεχὴς ὑπηρεσία.

16) Ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ Ν. Δ)τος 595) 1948 ἀποκατεστάθησαν κατὰ ἕνα, δύο καὶ τρεῖς βαθμοὺς οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 1940—41 ἀνακληθέντες ἔφεδροι ἐκ μονίμων Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασισταί, πρέπει διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἰσομερὴς δικαιοσύνη, νὰ ἀποκατασταθοῦν οὕτω καὶ οἱ ἀποστρατευθέντες ἢ ἀποστρατευόμενοι μόνιμοι Ἀξ)κοί, Ἀνθ)σταὶ καὶ ὁπλίται ὅλων τῶν Σωμάτων, οἱ ὑπηρετήσαντες ἐν συνεχείᾳ τοῦ πολέμου τούτου καὶ εἰς τὰς κατὰ Ζ' ψήφισμα Ὁμάδας Ἑλλήνων Ἀνταρτῶν καὶ Ὀργανώσεων.

ΟΡΙΣΤΙΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΔΗΜ)ΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΑΡΤΗΣ, ΠΡΕΒΕΖΗΣ, ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. — Ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Η' Περιφερείας ἐγένοντο δεκταὶ αἱ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ΠΤΣΣΕ περὶ μεταθέσεων καὶ ὁριστικῶν τοποθετήσεων ἐντάσεις τῶν κάτωθι ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

Α. ΠΤΣΣΕ Ν. ΑΡΤΗΣ

Δημητρίου Μάρκου, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον πόλεως Ἄρτης, Α' Περιφερείας Ἄρτης.

Ἰωάννου Παππᾶ, διὰ τὸ 5ον Δημοτικὸν Σχολεῖον πόλεως Ἄρτης τῆς Β' Περιφερείας Ἄρτης, ἀντὶ τοῦ Γεωργίου Μουρογιάννη, μετατιθεμένου εἰς 6ον τοιοῦτον τῆς Α' Περιφερείας Ἄρτης.

Φεβρωνίας Ματσούκα, διὰ τὸ 6ον Δημοτικὸν Σχολεῖον πόλεως Ἄρτης τῆς Α' Περιφερείας Ἄρτης.

Θεοδώρας Κότση διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ρόκκας τῆς Β' Περιφερείας Ἄρτης.

Ἑλένης Ἰωάννου, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀνέξης, τῆς Α' περιφερείας Ἄρτης.

Λουκίας Κώτη, διὰ τὸ Δημοτ. Σχολ. Μύτικα τῆς Α' Περιφερ. Ἄρτης.

Ἀμαλίας Ζαμπράκου, διὰ τὸ Δημοτ. Σχολ. Ρουμανίων, τῆς Β' Περιφ. Ἄρτης.

Ἀναστασίας Εὐθυμίου, διὰ τὸ Δημοτ. Σχολ. Κεφαλιζατῶν τῆς Β' Περιφ. Ἄρτης.

Εὐαγγελίας Κασελούρη, διὰ τὸ Δημοτ. Σχολ. Ἀστροχωρίου τῆς Α' Περιφ. Ἄρτης.

Β. ΠΤΣΣΕ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Βασιλείου Τσόνη διὰ 1ον 7)θέσιον Δημοτικὸν Σχολεῖον πόλεως Φιλιατῶν.

Ἀντωνίου Στολάκη διὰ 2ον 3) θέσιον Δημοτ. Σχολ. πόλεως Φιλιατῶν, τοῦ Γερασίμου Γώγου μετατιθεμένου ἀμοιβαίως εἰς τὸ 1ον τοιοῦτον.

Διονυσίου Παπαφιλίππου, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἁγίου Νικολάου (Βέρσης) τῆς Περιφ. Φιλιατῶν.

Ἀφροδίτης Τζιόβα, διὰ τὸ 1ον Δημοτικὸν Σχολ. πόλεως Φιλιατῶν.

Εὐγενίας Παπαγγέλη, διὰ τὸ Δημοτ. Σχολ. Καστρίου τῆς Περιφ. Παραμυθίας, τῆς Σπυριδούλας Τσολῆ τοποθετουμένης εἰς τὸ τοιοῦτον Ἀγροᾶς τῆς αὐτῆς Περιφερείας.

Γ. ΠΤΣΣΕ ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βασιλείου Κανδύλη, διὰ τὸ 2ον Δημοτικὸν Σχολ. πόλεως Ἰωαννίνων τῆς Α' Περιφερείας Ἰωαννίνων.

Κωνσταντίνου Νικολαΐδη, διὰ τὸ 1)θέσιον Ἰσραηλιτικὸν Σχολ. Ἰωαννίνων τῆς Περιφερείας Ζαγορίου — Μετσόβου.

Κων)νου Παπαγγέλη, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀμπελίας τῆς Α' Περιφ. Ἰωαννίνων.

Νικολάου Παπαδοπούλου, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ρωμανοῦ τῆς Β' Περιφερείας Ἰωαννίνων.

Εὐαγγέλου Τζάλλα, διὰ τὸ Δημοτ. Σχολ. Σμυριτιᾶς τῆς Β. Περιφ. Ἰωαννίνων.

Εὐαγγέλου Ρώϊμπα, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Παλαιοχωρίου — Συροράκου τῆς Α' Περιφ. Ἰωαννίνων.

Σπυρίδωνος Καλδάνη, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Σταυρακίου τῆς Β' Περιφ. Ἰωαννίνων.

Ἀθανασίου Ρούκα, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Ζίτσης Περιφερείας Πωγωνίου.

Νικολίτση Τσιδώνη διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Κοσμηοᾶς τῆς Β' Περιφερείας Ἰωαννίνων.

Εὐγενίας Λάνου διὰ τὸ Α' Δημοτικὸν Σχολ. Ραφταναίων τῆς Α' Περιφ. Ἰωαννίνων.

Μαρίας Γκαοτζονίκα διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Δαφνούλας τῆς Α' Περιφ. Ἰωαννίνων.

Εἰρήνης Γιαννέτα, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Πλατανούσης τῆς Α' Περιφ. Ἰωαννίνων.

Χρυσάνθης Ζήγου, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Βασιλικοῦ τῆς Περιφερείας Πωγωνίου.

Δ' ΠΤΣΣΕ ΝΟΜΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ἀλεξάνδρου Σκαφιδᾶ, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ποταμοῦ τῆς Β' Περιφ. Κερκύρας.

Νικολάου Πακτίτη, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Σιναράδων τῆς Α' Περιφ. Κερκύρας.

Χρήστου Σταμάτη, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Χλωματιανῶν τῆς Α' Περιφ. Κερκύρας.

Ε. ΠΤΣΣΕ ΝΟΜΟΥ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Πιπίνας Δρακάτου, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Καρυατῶν τῆς Περιφ. Λευκάδος.

ΣΤ' ΠΤΣΣΕ ΝΟΜΟΥ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Παναγιώτα Γιώτη, διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολ. Ἐλαιῶνος τῆς Β' Περιφ. Πρεβέζης.

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐνστάσεις ἀπερίφθησαν.

ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΩΤΑΤΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἐξέδωσε τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διεξαγωγῆς τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων.

Συμφώνως πρὸς αὐτὸ εἰς τὴν Γ' ὁμάδα περιλαμβάνονται αἱ σχολαὶ πολιτικῶν μηχανικῶν, μηχανολόγων — ἠλεκτρολόγων, ἀρχιτεκτόνων, χημικῶν μηχανικῶν τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνίου καὶ τὰ τμήματα τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Οἱ ὑποψήφιοι τῶν ἀνωτέρω σχολῶν καὶ τμημάτων θὰ διαγωνισθοῦν τὴν 16ην τρέχ. ἀπὸ 8ης π.μ. — 11ης π.μ. εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἀπὸ 5.30 — 9ης μ.μ. εἰς τὴν χημείαν, τὴν 17ην τρέχ. ἀπὸ 8ης π.μ. — 12ης μ. εἰς τὴν ἀλγεβραν, τὴν 19ην τρ. ἀπὸ 8ης π.μ. — 12ης μ. εἰς τὴν γεωμετρίαν καὶ ἀπὸ 5.30—9ης μ.μ. εἰς τὴν φυσικήν, τὴν 2ην τρέχ. ἀπὸ 8ης π.μ. — 12ης μ. εἰς τὴν τριγωνομετρίαν. Ἐπίσης διὰ τὰ ἀρχιτεκτονικὰ τμήματα τοῦ Ε.Μ.Π. καὶ τῆς Θεσσαλονίκης τὴν 22αν τρέχ. ἀπὸ 8ης π.μ. — 12ης μ. εἰς γραμμικὸν σχέδιον καὶ ἀπὸ 5.30 — 9ης μ.μ. εἰς ἐλεύθερον σχέδιον.

Εἰς τὴν Β. ὁμάδα περιλαμβάνονται αἱ φυσικομαθηματικαί, ἰατρικαὶ ὀδοντοτριατικαί, κτηνιατρικὴ γεωπονίας καὶ δασολογίας, ἀνωτάτης γεωπονικῆς καὶ θὰ διαγωνισθοῦν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς 23ης τρέχ. ἀπὸ 8ης—11.30 π.μ. καὶ τὴν χημείαν ἀπὸ 5.30—9ης μ.μ., καὶ εἰς τὴν φυλικὴν τὴν 24ην τρέχ. ἀπὸ 8ης—11.30 π.μ. Εἰς τὰ μαθηματικὰ τὴν 25ην τρέχ. ἀπὸ 8ης π.μ. — 11.30 π.μ. θὰ διαγωνισθοῦν οἱ τῶν ἰατικῶν καὶ ὀδοντοιατικῶν τμημάτων καὶ εἰς τὴν ζωολογίαν τὴν 26ην τρέχ. ἀπὸ 5.30 —9ης μ.μ. οἱ τῆς κτηνιατρικῆς.

Εἰς τὴν Δ' ὁμάδα περιλαμβάνονται ἡ Πάντειος, οἱ ὑποψήφιοι τῆς ὁποίας θὰ διαγωνισθοῦν τὴν 27ην τρέχ. ἀπὸ 10.30 π.μ. — 1.30 μ.μ. εἰς τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά, ἡ Α.Σ.Ο.Ε.Ε., ἡ Πάντειος καὶ αἱ ἀνώταται βιομηχανικοί, οἱ ὑποψήφιοι τῶν ὁποίων θὰ διαγωνισθοῦν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν ἔκθεσιν τὴν 28ην τρέχ. ἀπὸ 5.30 — 9ης μ.μ., αἱ ἀνώταται βιομηχανικαὶ καὶ ἡ Α.Σ.Ο.Ε.Ε. εἰς τὰ μαθηματικὰ τὴν 28ην τρέχ., ἀπὸ 8ης π.μ. — 12ης μ. ἡ Α.Σ.Ο.Ε.Ε. καὶ ἡ Πάντειος, οἱ ὑποψήφιοι τῶν ὁποίων θὰ διαγωνισθοῦν εἰς τὴν ἱστορίαν τὴν 29ην ἀπὸ 8ης — 10.30 π.μ. καὶ ἡ Α.Σ.Ο.Ε.Ε. καὶ ἀνώταται βιομηχανικαὶ οἱ τῶν ὁποίων θὰ διαγωνισθοῦν εἰς τὴν γεωγραφίαν τὴν 29ην τρέχ. ἀπὸ 5.30 —9ης μ.μ.

Τέλος εἰς τὴν Α' ὁμάδα θὰ διαγγωνισθοῦν εἰς τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ τὴν 30ὴν τρέχ. ἀπὸ 7.30 —11ης π.μ. οἱ ὑποψήφιοι τῶν σχολῶν θεολογικῶν, φιλοσοφικῶν, νομικῶν καὶ οἰκονομικῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν Θεσσαλονίκης εἰς τὴν ἔκθεσιν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ 8ης — 11ης π.μ. τῶν ἀνωτέρω σχολῶν. Ἐπίσης εἰς τὴν ἱστορίαν τὴν 2αν Ὀκτωβρίου ἀπὸ 8ης—11ης π.μ. οἱ τῶν θεολογικῶνκαὶ φιλολογικῶν τμημάτων. τῶν νομικῶν σχολῶν καὶ τῶν Ο.Π.Ε. Θεσσαλονίκης, εἰς τὰ λατινικὰ οἱ τῶν σχολῶν θεολογικῶν, φιλοσοφικῶν καὶ νομικῶν τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ 7.30 — 11ης π.μ. καὶ εἰς τὴν γεωγραφίαν τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ 12—3 μ.μ. οἱ ὑποψήφιοι τοῦ τμήματος οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Ἐξ ἄλλου γραπτῶς θὰ διαγωνισθοῦν εἰς τὰ ἀγγλικὰ τμήματα τὴν 30ὴν τρέχ. ἀπὸ 12ης — 3ης μ.μ. καὶ εἰς τὰ γαλλιὰ ἀπὸ 6ης—9ης μ.μ. Εἰς τὰ γερμανικὰ τμήματα τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ 12ης—3ης μ.μ. καὶ εἰς τὰ ἰταλικὰ ἀπὸ 6ης—9ης μ.μ.

Τέλος προφορικῶς θὰ ἐξετασθοῦν εἰς τὰ γερμανικὰ τμήματα τὴν 2αν Ὀκτωβρίου ἀπὸ 4ης—10ης μ.μ., εἰς τὰ ἰταλικὰ τμήματα τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ 4ης—10ης μ.μ., εἰς τὰ ἀγγλικὰ τμήματα τὴν 4ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ τῆς 8ης π.μ. καὶ εἰς τὰ γαλλικὰ τμήματα τὴν 5ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ τῆς 8ης π.μ.

Διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως θὰ καθορισθοῦν οἱ χῶροι ὅπου θὰ διεξαχθοῦν οἱ διαγωνισμοί.

Η "ΕΝΩΣΙΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ,, ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗ